

11

SLUŽBENA ZABILJEŠKA

Dana 06.05.2004. godine obavljen je obavijesni razgovor s **Mirkom Ognjenovićem, pok. Vasilja, rođ. 16.11.1921. godine u Kaknju, Kistanje, gdje i prebiva, Kakanj 48, Srbin, drž. RH, NSS, umirovljenik, glede njegovih spoznaja o okolnostima smrtnog stradavanja Vojina Šarića i Danice Šarić u selu Kakanj, Kistanje nakon VRA "Oluja".**

Glede smrtnog stradavanja Danice Šarić, pok. Vida, rođ. 17.10.1937. godine iz Kaknja, predmetni navodi da je jednog dana, tj. otprilike 5-6 dana nakon VRA "Oluja" otišao posjetiti Danicu Šarić, međutim tom prilikom je nije zatekao kod kuće. Pošto mu je to bilo sumnjivo, jer ju je naime prethodnog dana zatekao kod kuće, otišao je kod njezinog susjeda, sada pokojnog Uroša Šarića, pok. Tanasija, ali i on nije znao gdje je Danica. Potom su je obojica počeli tražiti, te je nakon nekog vremena Uroš ugledao njezino tijelo u svojoj gusterni, koju je koristio i njegov brat, sada pokojni Vojin Šarić, pok. Tanasija. Mirko je odmah o tome izvjestio sada pokojnog Uroša Ognjenovića, pok. Mirka i Rajka Gajicu, pok. Bože, koji i danas živi u Kaknju, te su mu njih dvojica pomogla izvaditi posmrtnu ostatku Danice Šarić iz gore navedenog bunara. Naime, Urošu Šariću je tom prilikom pozlilo, odnosno isti se jako uzrujao te im nije bio u stanju pomoći oko vađenja Danice Šarić iz bunara. Njezino su tijelo zatim položili uz mjesnu cestu, čekajući možebitni dolazak djelatnika Crvenog križa, kojima su namjeravali predati leš pokojnice. Pošto isti nisu dolazili u selo, sutradan su njih trojica, tj. Mirko Ognjenović, Uroš Ognjenović i Rajko Gajica položili Danicu Šarić na jedna vrata, umotali je u deku, a zatim su je pokopali u njezin vrt, gdje se i danas nalaze njezini posmrtni ostaci. Inače, ovaj vrt, tj. mjesto ukopa Danice Šarić se nalazi 100-tinjak južno od njezine obiteljske kuće i 50-ak metara jugozapadno od kuće Srećka Šarića, pok. Uroša. Dan poslije njezinog ukopa u selo je došao jedan policajac (tj. Vjekoslav Grcić, op. p.), čija je punica Nada Pekić, rođ. Gajica, pok. Vasilja rodnom iz Kaknja, te su ga izvijestili o gore navedenom pronalasku i ukopu posmrtnih ostataka Danice Šarić.

Upitan da li je pok. Danica Šarić na svom tijelu imala ikakvih ozljeda, predmetni navodi da na njoj nije vidio nikakve rane, ozljede, modrice i sl. Štoviše, naglašava da su mu pok. Uroš Ognjenović i Rajko Gajica, koji su je presvukli za ukop, pričali da ni prilikom presvlačenja na njezinom tijelu nisu uočili nikakve rane ili bilo kakve ozljede. Mirko je također napomenuo da je nakon VRA "Oluja" Danica bila dosta uplašena, a kako je i inače bila "malo bolesna na živce", čuo ju je u više navrata govoriti: "bolje da me ubiju nego nešto naprave". Inače, po njegovom sjećanju u selu do njezinog smrtnog stradavanja nije vidio naoružane vojnike ili civile, te napominje da su isti u Kakanj počeli dolaziti, tj. on ih je prvi put vidio tek nakon smrtnog stradavanja Danice Šarić.

Što se tiče smrtnog stradavanja Vojina Šarića, pok. Tanasija, Mirko navodi da ga je posljednji put vidio dana 26.08.1995. godine, tj. onog dana kad je otišao u sabirni kamp UNCRO-a u Knin, odakle je nakon 20-ak dana otputovao u Srbiju. Pošto se u Kakanj vratio dana 23.09.1997. godine, nema neposrednih spoznaja o njegovom smrtnom stradavanju. Inače, za njegovu smrt, tj. da je ubijen i bačen u gusternu, prvi put je doznao iz novina dok je boravio u Srbiji. Po povratku iz Srbije pričao mu je Tanasije Šarić, sin pok. Vojina Šarića da je nekoliko puta obišao oca, nakon što je isti ostao jedini preostali žitelj Kakanja, te da ga prilikom slijedećeg dolaska u selo nije zatekao u kući. Isti je odmah je o tome izvijestio policiju, te je nakon nekoliko dana tijelo Vojina Šarića pronađeno u gusterni u kojoj je prethodno pronađen leš Danice Šarić. Nakon policijskog očevida, posmrtni ostaci Vojina Šarića su pokopani od strane njegovog sina Tanasija Šarića u obiteljsku grobnicu u Bratiškovcima, gdje se i danas nalaze.

POLICIJSKI SLUŽBENIK

Neven Kursar

